

ISSN 1335-5740

14

9 771335 574009

A BEZPEČNOST

ZBRANE

XII. ročník
6 2011

Prebíjanie nábojov

Prebíjanie nábojov je veľmi náročný proces s vysokými požiadavkami na presné dodržanie postupnosti jednotlivých krokov, v opačnom prípade strely z prebíjaných nábojov nezasiahnu terč, resp. len postrelia zver.

I. Príprava nábojníc

Pri prebíjaní je najdôležitejšie a časovo najnáročnejšie pripraviť si nábojnicu, čo si vyžaduje:

1. Odstrániť zvyšky spáleného prachu z nábojnice vo vibračnej alebo ultrazvukovej práchke (obr.1). Vo vibračnej nechávam nábojnicu aj pár hodín, lepšia je však ultrazvuková, ktorá ju dobre vyčistí aj zvnútra.
2. Dočistiť vnútorný povrch nábojnice (hlavne krčka) ručne (obr. 2) alebo pomocou AKU vŕtačky (ideálne s mosadznou kefkou).

OBR. 2

OBR. 1

3. Jemne namazať (obr.3) krček nábojnice (originálnym, na to určeným mazadlom alebo grafitovým práškom).

OBR. 3

II. Prebíjanie nábojov a vkladanie strely

1. Skalibrovať krček, a to Bushingom priemeru 341 v prípade zbraní so sériovou komorou (pri okamžitom použití tesného Bushingu by došlo k deformácii krčka). Ak má zbraň tesnú komoru na mieru, použije sa tesný Bushing, ktorý je o 0,001 - 0,002 menší, ako je priemer krčka hotového náboja osadeného strelou (pri strelách MOLY je možné použiť Bushing až o 0,003 menší). Pri tejto operácii sa zároveň vyrazí vystrelená

zápalka. Ja používam matrice Redding Competiton Bushnig, takže mám možnosť nastavenia kalibrácie krčka - stačí kalibrovať na dĺžku, na akej drží osadená strela + malý presah o cca 0,1 mm (obr.4 a 5).

2. Skrátiť nábojnice na rovnakú dĺžku (obr.6). Ideálne je použiť 3-way cutter hlavicu od RCBS, ktorá skracuje a zároveň zráža (odhľuľuje) vnútorné a vonkajšie ostré hrany na krčku, čím sa ušetrí more času a nervov.

OBR. 4

OBR. 5

OBR. 6

OBR. 7

OBR. 8

3. Ručne zraziť vnútorné a vonkajšie ostré hrany po skracovaní (obr. 7 a 8).

4. Vyčistiť lôžko zápalky od hrubých nečistôt (obr. 9).

5. Vystružiť lôžko zápalky, teda upraviť hĺbku lôžka na rovnaký rozmer (z továrne majú veľké odchýlky) a zohľadniť, že dno sa po výstrele vytláča smerom von (obr. 10 a 11).

6. Vyčistiť a odhrotiť zápalkovú dieru z vnútornej strany nábojnice (obr. 12). Po tejto úprave bude zápal rovnomernejší. Používa sa Elash hole deburring tool originál od Reddingu alebo RCBS, ktorý má aj nastaviteľnú zádržku pre rovnomernosť a konzistentnosť odhrotenia.

7. Rozvážiť opracované nábojnice (z jednej výrobnej série) do skupín z odchýlkou cca 1 až 4% ich hmotnosti a pomeť hrúbky stien krčka (obr. 13 a 14). Musia byť rovnaké, ináč nemá zmysel

sel používať matrice s Bushingom, ktoré kalibrujú krčok zvonku, lebo pri rozdielnej hrúbke stien krčka by sa menila výťahová sila strely, a tým pádom by sa zhoršila presnosť. Je síce možnosť krčky stružiť, ale pri sériových komorách to nie je veľmi vhodné, pretože krčky by boli príliš tenké – rýchlo by sa unavili a praskali.

8. Namazať krčok (je možné použiť aj grafitový prášok od FORSTERA) a skalibrovať ho Bushingom 336 a následne 334 (obr. 15 a 16).

9. Ozápalkovať nábojnice (obr. 17 a 18), skontrolovať hĺbku osadenia (musia byť zapustené, aby nedrhli o uzáver). Ja používam CCI BR-2 zápalky, lebo bežné zápalky spôsobujú veľké odchýlky v ústovej rýchlosti. Dobré sú aj Federal Gold Medal 210.

Po uskutočnení uvedených krokov sú nábojnice pripravené na nasypenie prachu a osadenie strely.

OBR. 9

OBR. 10

OBR. 11

OBR. 12

OBR. 13

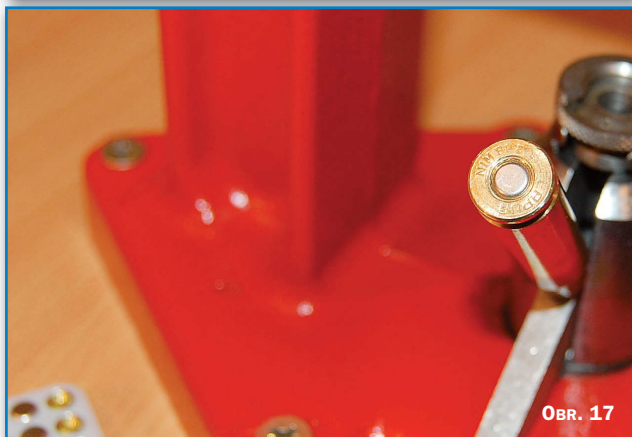
OBR. 14

OBR. 15

OBR. 16

OBR. 17

OBR. 18

III. Váženie prachu a osadenie strely

Pri vážení prachu uprednostňujem mechanickú váhu RCBS 10.10 (obr. 19 a 20), ktorú netreba stále vyvažovať ako elektronickú a navyše je presnejšia za predpokladu, že miskú na prach položíme na to isté miesto. Na presné a hlavne rýchle dávkovanie prachu je možné použiť dávkovač od firmy HARRELS alebo REDDING BR-30. Lacnejšie dávkovače nie sú také presné. Na dosypávanie prachu používam „trickler“ od Smart Reloaderu – je masívny a kvalitný.

Na obr. 21 je možné vidieť presnosť mechanickej váhy. Napravo je navážka prachu menšia o 1/10 grainu (0,065 gramu), čo sa dá pekne odčítať na ryske. Elektronické váhy vážia s presnosťou $\pm 1/10$ grainu („laboratórne váhy“ až s presnosťou $\pm 0,001$ gramu). Na osádzanie strely používam matricu „Redding Competition Seating“ (obr. 22). Oproti bežnej matrici osádza strelu

omnoho presnejšie do osi, nábojnica po zasunutí v tejto matrici doslova drží, aj strela je pri osádzaní tesne vedená.

Vyosená strela sa totiž krivo zarezáva do drážok (polí) a negatívne ovplyvňuje presnosť strelby. Navyše sa pomocou tejto matrice dá mikrometricky nastaviť hĺbka osadenia strely, čo je nutné pri ladení OAL (celkovej dĺžky náboja).

Ja používam strely Berger VLD 175 (v podstate HPBT lovecké), ktoré sú veľmi presné a kvalitné, majú vynikajúci B.C. 0,528 a hlavne vykazujú menšie váhové tolerancie ako napríklad v prípade Sierry, keď je nutné prevažovať a deliť do skupín aj samotné strely.

Po dokončení možno náboje znova podeliť podľa váhových tried v záujme maximálnej presnosti.

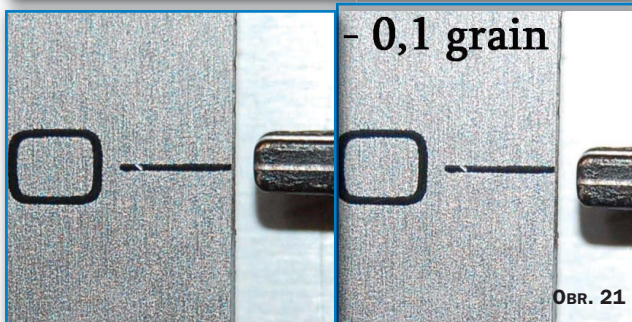
Text a foto:
Pavol Blahut

OBR. 19

OBR. 20

OBR. 21

OBR. 22